

VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Viholliskuvan kirkastusta

Poliittiselle liikkeelle elintärkeä on kunnon viholliskuva. Mitä olisivat sosialidemokraatit ilman maataloutta? Mihin tarvittaisiin keskustaa ilman Helsingin tai kokoomusta ilman verottajaa?

Ja miten pärjäisivät perussuomalaiset ilman kansanedustaja **Pentti Oinosta**. Presidentinvaalin asetalman hän kirkasti hyvissä ajoin boikotoimalla linnan juhlia homoparien pelossa. Nyt epäillään ruotsinkielisten suosimista asevelvollisuuden suorittamisessa.

Ruotsinkielisten etuoikeuksien rippeet ovat olleet kivenä aitosuomalaisten kengässä siitä pitäen, kun kielikompromissiin 1930-luvulla päästiin. Tuskin niistä kenellekään haittaa on, mutta ne kelpaavat sijaiskärsijänä rusikoitaviksi, kun omalla liikkeellä menee huonosti.

Periaatteiden vastustaminen on liian mietoa. Tarvitaan henkilö, jonka päälle sylkeä. Puolustusministeri **Stefan Wallin** (r.) saa niskaansa politiikan lokapoikien kuormat.

Pohjois-Karjala maksaa

Puolustusministeri Wallin kertoo kenraalien päätyneen aivan itse, ilman poliittista ohjausta säilyttämään ruotsinkielisen Dragsvikin varuskunnan Tammisaaressa ja lopettamaan itärajan ainoan varuskunnan Kontiolahdella.

Jos perussuomalaiset olisivat hallituksessa ja **Jussi Niinistö** puolustusministerinä, kenraalit olisivat varmasti aivan ”ilman poliittista ohjausta” päätyneet lopettamaan Dragsvikin ja säilyttämään Kontiorannan.

Puheenjohtaja **Timo Soini** johdatti perussuomalaisten suuren eduskuntaryhmän oppositioon voidakseen vapaasti kritisoida Kreikan tukemista. Sitä vapauden iloa Pohjois-Karjalassa nyt maksetaan. Välikysymys ei lakkautusta peruuta tuuman vertaa.

Kansa antaa poliitikoille vaaleissa yhtäläisen valtakirjan. Toiset käyttävät sen tehokkaasti. Toiset soittavat suutaan.

Hyvät ja pahat poliisit

Jos puolustusministeri Wallinia lyödään, oikeusministeri **Anna-Maja Henrikssonia** (r.) ylistettiin tiistain täysistunnossa sitäkkin pidäkkeettömimmän. Poliisiedustajat ovat vaihteeksi tyytyväisiä.

Edellinen eduskunta heikensi poliisien valtaa poistamalla poliisin määräämien maksamattomien sakkojen automaattisen muuntamisen vankeudeksi. Valtiovarainministeriö halusi säästötien nimissä vähentää vankilapaikkoja. Oikeusministeri Henriksson on luvannut harkita asiaa uudelleen, joskaan valtiovarainministeriö ei ole luvannut vankiloille lisää rahaa.

Vaaleissa kansa vaihtoi koko saamattomien poliisiedustajien viitjan, mutta poliisien ammattikunta antoi siihen vahvat vihjeet. Mukavien ja ihmisläheisten reinikaisten tilalle tuli kivikasvoisia kapteenikartanoita.

Pahimmin kärsi eteläpohjalainen **Petri Salo** (kok.), jonka vaalikampanjan ammattiveljet tuhosivat loppumetreillä aivan naurettavilla perusteilla. Lupaavan helsinkiläisen **Juha Hakolan** (kok.) kävi vähän samalla tavalla.

Panoksena sakkovangit

Rahan lisäksi sitkeässä sakkovankikiistassa on kyse periaatteesta. Täytetäänkö Suomen vankilat tuomioistuinten vai poliisin päätöksellä. Poliisiedustajien mielestä tuomioistuinten käsittely on turha hidaste.

Sampsa Kataja (kok.) väitti, että poliisi ei edes viitsi tulla myymälävarauksia tutkimaan, kun ammattinäpistelijät eivät enää sakkolapuista välitä. Näin moraalittomasti poliisi tuskin toimii.

Maria Tolppanen (ps.) poikkesi keskustelun valtavirrasta epäilemällä, että sosiaalitaustasen nakkivarkaudet eivät ole valikam- asioita. Poliisi **Reijo Hongisto** (ps.) kiirehti vakuuttamaan, että yleensä perussuomalaiset ovat automaattisen nuontorangaistuksen takana.

Puhemies **Eero Heinäluoma** (sd.) antoi keskustelun polveilla sivuraiteilla pitkään. Lopulta hän huomautti, että puheena oleva lakiesitys koskee rikosrekisteritietojen vaihtoa Suomen ja muiden EU-maiden välillä eikä lainkaan myymälävarakaiden sakkojen muuntamista.

Tosin lakiesityksen perusteluissa mainitaan, että vain tuomioistuinten määräämät sakot rekisteröidään ja ilmoitetaan muille EU-maille.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Metsä syvää nukkuu talviunta männyn hileet kirjovat lunta lännen tuuli nevalta vauhtia saa vaivaiskoivun tanssiin hokuttua viima oksan taakkaa keventää säikky tikka siipensä leventää unohtaa käyn rakohon kelon pian palaa, nälkä voittaa pelon särkyy äkkiä hangen pinta pää, kaula, pikimusta rinta koivuihin nousee teeritokka jäistä urpua riipii moni nokka lumikko louhessa vilahtaa korppi ylhäällä kilahtaa valo pisanan jästä puristaa alkaa talven valtaa kuristaa

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEN - LA 17.2.

Valtakunnan päämies valittiin Urho Kekkonen jatkaa

Tasavallan presidentin vaali suoritettiin eduskuntatalossa torstaina klo 15 pääministeri Martti Miettusen johdolla, joka oli kutsunut avustajikseen eduskunnan sihteerin, varatuomari Olavi Salervon ja valtioneuvoston notaarin, hallitussihteerin Hanna Lönnrothin.

Äänestyksen tulos oli asiallisesti jo etukäteen selvillä porvarillisten valitsijamiesryhmien ilmoitettua asettuvansa kannattamaan presidentti Kekkosen uudelleen valitsemista. Epätietoista sen sijaan oli vasemmistoryhmien asennoituminen vaaliin. Ne äänestivät kuitenkin kukin omaa ehdokastaan, Paavo Aitton saadessa 62, Rafael Paasion 37 ja Emil Skogin 2 ääntä.

Heikki Laurila lanaa traktorilla tien rannassa sijaitsevalle kodalle ja savusaunalle.

Kahdeksankymppinen pariskunta tekee ilolla töitä

Liki kahdeksankymppiset Laurilat pyörittävät viljatilaa ja lomamökkibisnestä Lempäälässä. Siinä sivussa ehtii hyvin matkustella, tehdä käsitöitä ja hoitaa luottamustehtäviä.

LEMPÄÄLÄ (MT)
Heikki Laurila, 78, virittää keskiytneesti kanavia seinälle ripustettuun digitelevisioon. Vaimo **Sisko Laurila** hääriä keittiössä. Vieraille valmistuu sienikeittoa ja karjalanpiirakoita.

Olemme viime kesänä valmistuneen lomamökin tilavassa ruokasalissa. Ikkunasta pilkistää Hulausjärvi ja peltoja. Niillä, noin 40 hehtaarilla, Laurilat viljelevät luomuvehnää ja nurmea. Takana siintää metsää, josta isäntä saa puukauppojen yhteydessä klapi mökkeihin.

Vuokramökkejä on kymmenen, ja kerralla niihin mahtuu lähes sata vierasta.

Siivousta ja pyykkäystä
Pariskunta pyörittää Näppilän

tilaa kahdestaan, mutta kiireisimpinä aikoina lapset rientävät apuun. Siskon mukaan varsinkin sesonkiaikaa mökkien siivous ja pyykkäys teettävät paljon työtä.

Heikki on asunut Näppilässä yksivuotiaasta asti, jolloin hänen vanhempansa tulivat tilalle. Nelisenkymmentä vuotta sitten tehtiin sukupolvenvaihdos ja karjasta luovuttiin 1992.

”Silloin alkoi se, että pitäisi olla aina vaan suurempaa. Olisi pitänyt rakentaa uusi navetta”, Heikki muistelee.

Tilanhoidon ohessa Sisko teki täyden työuran ammatillisen koulun tekstiilipettajana.

”En maltanut lopettaa. Vuonna 1994 jäin lehtorin virasta eläkkeelle”, Sisko kertoo.

Kaiken työn keskellä pariskunta on kasvattanut viisi lasta. Nyt lastenlapsiakin on jo kymmenen.

Lapsilla ei ainakaan tähän mennessä ole ollut kiinnostusta tarttua ohjaksiin, joten voi olla, että tilan sukupolvenvaihdos hyppää yhden polven yli.

”En minä olisi aikaisemmin luopunutkaan”, Heikki naurahtaa.

Ikärasismi kismittää
Laurilat eivät lähde ennustamaan, kauanko he pystyvät jatkamaan töitä.

”Molemmilla on ollut sydäninfarkti, joten välillä otetaan nitroja”, isäntä tokaisee.

Muutoin terveys sallii työnteon. Siskolta leikattiin vastikään silmätkin, joten näkökyky on kuin nuorella tytöllä.

Jos jostakin Heikki tulee viihaiseksi, niin ikärasismista. Hän ajatteli lähettää taas palautetta tv-kanavalle, jonka keskusteluohjelmassa puhuttiin vanhuksista vähättelevään sävyyn. Ihmisten haluttomuutta tehdä töitä hän ei myöskään ymmärrä.

Siskonkin mielestä moni ikääntynyt voisi työskennellä nykyistä pitempään, jos annettaisiin mahdollisuus osa-aikaiseen, lempeätahtiseen työhön.

Laurilat pohtivat, että työelämä on stressaavampaa kuin ennen, vaikka vapaa-aikaa saattaa olla enemmän. Viljelijät ja yrittäjät joutuvat ottamaan isoja taloudellisia riskejä pärjätäkseen.

”Moni on ahneuspropagandan uhri, kun ei tyydytä vähempään”, Heikki pohtii.

Käsitöitä joka huoneessa
Sienikeiton jälkeen siirrytään tilan pääarakennukseen kahville, jonka ääressä Heikki esittelee tilan historiaa ja kuvia pihapiiristä vapaussodan ajalta.

Sen jälkeen Sisko näyttää käsitöitään, joita on joka puolella. Kahvikin tarjoillaan emännän itse maalaamista posliineista. Seinillä on posliinilaatalle maalattuja pyhimyksiä ja Kalevalahenkisiä tauluja.

Joka huoneessa roikkuu myös itse tehty ryijy, joita valmistuu ainakin yksi talvessa.

Heikki puolestaan kertoo har-

rastavansa luottamustehtäviä. Hän toimii sihteerinä ja rahastonhoitajana MTK-Lempäälän tuottajajyhdistyksessä.

”Sääntöjen mukaan yli 62-vuotiaat eivät voi enää olla johtokunnassa, joten tekivät minusta kunniapuheenjohtajan ja sihteerin”, hän naurahtaa.

Heikillä on myös pari vuotta sitten perustettu toiminimi, joka harjoittaa pienimuotoista laskurahoitusta vävyjen yritysten kanssa.

Jaksamisen salaisuus
Yhdessä Laurilat harrastavat matkustamista, johon isäntä tosin on suostunut vasta vanhemmalla iällä. Viime vuonna he kävivät yhdessä Italiassa sekä Pietarissa ja emäntä piipahti vielä Kyproksella.

Lennot ja hotellit Laurilat varaavat netistä. He hoitavat asioita sujuvasti neljällä kielellä: saksaksi, englanniksi, ruotsiksi ja suomeksi. Osaapa isäntä vielä muutaman sanan venäjääkin.

”Saatan sanoa, että ovi kiinni, muuten tulee holotna”, hän virnistää.

Kielitaitoa tarvitaan, koska moni mökinvuokraaja tulee ulkomailta.

Mikä sitten on kaiken energisyyden salaisuus? Siskon mielestä mielekäs työ, suuri perhe ja harrastukset, mutta Heikki mietti hetken ja tokaisee: ”Laiskuus. Olin jo kouluaikana laiska.”

No ei kyllä uskoisi.

KATJA KOLJONEN

FAKTAT
Eläkeikä 62
Viljelijät jäivät eläkkeelle keskimäärin 61,9-vuotiaana vuonna 2011.
Vanuuseläkkeelle siirtyttiin keskimäärin 64,4-vuotiaana.
Kolmannes jäi työkyvyttömyyseläkkeelle keskimäärin 55-vuotiaana.
Koko väestön eläkkeelle-siirtymiskä oli 60,5 vuotta. Lähde: Mela, Eläketurvakeskus

Sekä Heikki että Sisko Laurila ovat selvinneet sydänkohtauksesta mutta tuntevat itsensä pirteiksi ja työkykyisiksi.

Rannassa on 1800-luvun lopulta peräisin oleva savusauna.

Juttusarja esittelee valintoihinsa tyytyväisiä senioriita.

Heikki ja Sisko Laurila tapasivat nuorina opiskelijoina päivätansseissa. Sitä ennen Sisko oli nähnyt Heikin linja-autossa: ”Ensi silmäyksellä tuntui, että tossa se nyt on.” Tuvan seinällä on Siskon maalaamia tauluja.